

Ahmet İNAM

VAHA

Vah benim solgun sözüm
Haramiler kesmiş seni
Zebaniler tıkıvermiş ağzıma
Yabaniler omuz silkmiş
Havailer gülüp geçmiş

Vah benim erken yüzüm
Fillerin çiğnediği gül bahçesi

Gel benim vurgun özüm
Göge gidelim
Öperek şu doğurgan toprağı
Kurda kuşa kuru ağaca selam olsun
Yol üstünde dervişlere
Ermişlere erememişlere
Görünmeyeni görmüşlere
Canından can vermişlere
Yad ellerden gelmişlere
İpe un sermişlere

Gel benim yangın özüm
Hiçe gidelim
Yoka gidelim
Varı görelim
Seri verelim
Yeri bulalım
Sözün özde titrediği.